

ARTIC. L.

Si veneficium quis fateatur.

Auff Bekänntniß von Vergiftung.

Bekennet der Gefragte/ daß er jemand vergiftet habe / oder vergiften wollen. Man sol ihn auch fragen / aller Ursachen und Umstände / als obstehet / und des mehr / was ihn darzu beweget / auch womit / und wie er die Vergiftung gebraucht / oder zu gebrauchen vorgehabt / und wo er solch Gift bekommen / und wer ihm darzu geholffen / oder gerathen habe.

AD ARTIC. L.

ARGUMENTUM.

Sub tortura confessus veneficium commissum, vel propositum veneficio aliquem necandi, itidem interrogandus est super variis circumstantiis, precipuè, quid ipsum ad tale delictum commoverit, quo genere veneni, & quomodo illo fuerit usus, vel etiam uti voluerit, unde venenum acceperit, & quisnam ei hoc consulerit, vel suaserit.

EXEGESIS.

Non enim sufficit in genere confessio de perpetrato delicto facta per torturam ad hoc, ut exinde possit condemnari, sed subinde requiritur, ut à captivo etiam declaretur per signa, ex quibus Judex certo colligere queat, reum vera confessum esse. Ideo oportet eum interrogare.

1. *De causa impulsiva*; quid nimirum illum commoverit, ut venenum in alterius nocumentum pararet. 2. *De qualitate veneni*, an illud venenum, quod tractaverit, fuerit mortiferum, quod hominem extinguat, vel saltem tale, quod adhibito temperamento, salubre sit factum, & in necem aliorum non habetur. 3. *De Fine & usu*, quem scilicet in finem veneno isto usus sit, vel etiam uti voluerit: an illud ita temperaverit, ut illud loco medicinae adhiberi potuerit. Unde patebit, an inquisitus animum nocendi habuerit, vel non. 4. *De Autore*, à quo venenum emerit, quanti illud emerit, quo loco & quo tempore illud acceperit, & in specie, quisnam illud ei vendiderit, numquid homo ejusmodi, cui permissum est in Civitate venena vendere, & an ipse Dominus vel ejus famulus hoc vendiderit: Aut an

Bb 2

alius